

[Tinning]

er bestemt til at gavne erhvervslivet og konkurrenceevnen, undtagen selvfølgelig i ministerens hoved.

Til sidst et par bemærkninger om dette med programmidlerne, som fru Jytte Hilden var inde på.

Ministeren siger, at regeringen har tænkt sig at omlægge forskningsbevillingerne, sådan at programbevillingerne får en større del; det vil bl. a. give sektorministerierne mulighed for at sikre fornyelse og kvalitet de relevante steder.

Først og fremmest synes jeg, det er vigtigt at notere sig, at ministeren opgiver en egentlig styring af sektorforskningen. De, der kan huske et par år tilbage, kan også huske, da ministeren ikke var minister, men medlem af folketinget, hvordan det pågældende medlem af folketinget himlede op om denne forfærdelige sektorforskning. Det var bare ministre, der sad på den, og hvad var det for noget, og det kunne man ikke få indflydelse på.

Nu er sagen simpelt hen, at ministeren har givet op. Ministeren ved godt, at man selvfølgelig ikke skal bede en minister afgive sin ministerværdighed, men det næste, man ikke skal bede en minister om, er at fjerne indflydelsen på hans egen lille forskning. Jeg ved godt, at ministeren har sagt, at nu skal vi have sådan et tværgående udvalg, der kan sidde og kigge på det. Der sidder allerede en flok embedsmænd tværsammensat henover ministerierne og kigger på det, og det eneste, der stort set kommer ud af det, er, at ingen giver afkald på noget. Så er man da sikker på, at man ikke taber.

Jeg mener, det er nødvendigt, at vi gør, som der er gjort vedrørende socialforskningsinstituttet: man laver en lille, handlekraftig bestyrelse, og så diskuterer man pengene til det institut en anden gang.

Nej, det, der er nødvendigt, er at tage fat på nogle af de ting, som planlægningsrådet for forskningen har lagt frem: vi må sikre frihed i valget af emner i sektorforskningsinstitutterne, vi må sikre forskningskompetence i ledelsen. De ting må sikres, om nødvendigt ved, at vi her i tinget diskuterer det. Jeg mener ikke, at det er et område, en eller anden tværministeriel embedsmandsgruppe bør sidde og hygge sig med.

Det samlede billede er desværre, at vi risikerer, at sektorforskningen bevæger sig mod nul, fordi forskningen falder væk og der bli-

ver mere og mere udredningsarbejde. Vi får en grundforskning, som er uhyggeligt snæver, får en rekrutteringsplan, som giver ministeren øgede styrelsesmuligheder, og vi får en række superprofessorer, som også sigter på at give ministeren øgede styrelsesmuligheder. Alt sammen handler det desværre om, at ministeren beder os om at acceptere, at han gør sig selv til praktisk gris for industriministeren, og det siger vi nej til.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at takke ministeren for en god og grundig redegørelse. Jeg mener, at det må anses for meget tilfredsstillende, at regeringen ønsker at styrke forskningen med så betydelige midler, som der er tale om, 900 mill. kr. over 5 år. Det er en vigtig og rigtig investering i fremtiden. Jeg er helt enig i den grundholdning, redegørelsen hviler på, nemlig at en forøget satsning på teknisk og naturvidenskabelig forskning på længere sigt er nødvendig for at styrke det erhvervsliv, vi alle skal leve af, og sikre dansk selvstændighed i beslutningerne om erhvervslivets udvikling.

I særdeleshed er det meget positivt, at regeringen nu ønsker at bryde med tendensen til ensidig opprioritering af den anvendte forskning og lægge mere vægt på grundforskningen, primært af tre grunde. For det første: kun grundforskningen kan give de banebrydende resultater, der kan danne grundlag for nye initiativer, bl.a. i erhvervslivet. For det andet: grundforskningen er forudsætningen for al god undervisning og dermed for opbygningen af viden i Danmark. Og for det tredje: grundforskning – ikke mindst i humaniora – er en vigtig bestanddel af kultur- og åndslivet og må som sådan prioriteres højt i et samfund, hvor fritiden øges.

Af de initiativer, regeringen allerede har taget til styrkelse af grundforskningen, er især forskerrekrutteringsplanen af stor værdi. Denne plan indebærer, at talentfulde unge forskere nu endelig får en chance for ansættelse. Dermed opnås en hårdt tiltrængt fornyelse af forskningsmiljøerne ved universiteterne, som har været præget af stagnation på mange områder i de sidste 5 år.

Vedrørende internationalt samarbejde er det en god idé at styrke udvekslingsordninger og fremme mulighederne for danske for-